

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 99.502 van 5 oktober 2001

A. 91.416/VIII-1777

In zake : **FORTHOMME** André,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel,

tegen :

het Selectiebureau van de Federale Overheid,
afgekort als **SELOR**.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 28 april 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij
André FORTHOMME de nietigverklaring vordert van:

- "- het besluit van de examencommissie voor het assessment-centerexamen (dat heeft plaatsgevonden tussen 27 oktober en 21 december 1999), waarin vastgesteld wordt dat verzoeker gemiddeld 47% heeft behaald en niet geslaagd is;
- de beslissing van de verwerende partij om het assessment-centerexamen te organiseren voor de bevordering van gerechtelijk agent tot commissaris voor de gerechtelijke politie (zitting 1999);

- het besluit van de genoemde commissie inzake de resultaten van alle deelnemers aan het genoemde assessment-centerexamen";

Gelet op arrest nr. 88.462 van 29 juni 2000, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen wordt afgewezen;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure, ingediend door verzoeker;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2001 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 juni 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 september 2001;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. L. CAMBIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer DUFOUR, rechtskundig adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. In het Belgisch Staatsblad van 12 januari 1999 zijn het koninklijk besluit van 17 december 1998 betreffende de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris en het ministerieel besluit van 18 december 1998 met hetzelfde opschrift bekendgemaakt. Beide zijn uitgevaardigd onder aanvoering van de "dringende noodzakelijkheid".

Artikel 2 van het genoemde koninklijk besluit bepaalt dat, om bevorderd te kunnen worden tot gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris, de gerechtelijke agenten geslaagd moeten zijn voor een selectie-examen betreffende de bekwaamheid vereist voor de uitoefening van de functie en een selectie-examen van het type "assessment center", en gedurende ten minste vier jaar het ambt van gerechtelijk agent moeten hebben uitgeoefend. Artikel 3 gelast de Minister van Justitie te bepalen waaruit de selectie-examens bestaan, alsook de nadere regels vast te stellen in verband met de organisatie ervan, met inbegrip van de deelnemingsvoorwaarden en de samenstelling en werking van de examencommissies.

De artikelen 4 en 8 van het ministerieel besluit van 18 december 1998 regelen het bekwaamheidsexamen en het "assessment center".

Het tweede en het derde lid van artikel 8 schrijven meer bepaald het volgende voor:

" Het assessment center, gequoteerd op 100 punten, bestaat uit:

- 1° één of meerdere gedrags- en/of situatieproeven;
- 2° één of meerdere persoonlijkheidsvragenlijsten;
- 3° één of meerdere interviews.

De proef heeft tot doel de gegadigde te beoordelen op de persoonlijkheidskenmerken en de gedragsdimensies die relevant zijn voor het uitoefenen van de functie van gerechtelijk officier".

2. Verzoeker is in 1989 aangeworven bij de gerechtelijke politie bij het parket van Brussel en oefent daar de functie van inspecteur uit bij de financiële sectie.

3. In 1992 heeft hij met grote onderscheiding het bekwaamheidsgetuigsschrift gehaald van de middelbare graad van de School voor criminologie en criminalistiek.

4. Sedert 1994 is hij aangesteld als officier van gerechtelijke politie - hulpofficier van de procureur des Konings.

5. Op 27 maart 1999 legt verzoeker de twee onderdelen af van het bekwaamheidsexamen voor de bevordering tot gerechtelijk commissaris. Hij behaalt 78% en wordt daarvan op 17 mei 1999 op de hoogte gebracht.

6. Op 27 oktober en 30 november 1999 legt verzoeker het assessment-centerexamen af. Op 25 februari 2000 wordt hem meegedeeld dat hij niet geslaagd is, aangezien hij slechts 47 punten op de 100 behaalde.

De examencommissie motiveert haar beslissing als volgt:

- " Gebrek aan opleiding. Onvoldoende kennis van de procedures. Op het vlak van communicatie, gebrek aan informatieverspreiding en -uitwisseling. Hecht meer belang aan het handelen dan aan reflectie. Tekortkomingen bij de taakverdeling";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 159 van de Grondwet, en van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat hij stelt dat de dringende noodzakelijkheid die is aangevoerd in de aanhef van het koninklijk besluit van 17 december 1998 en van het ministerieel besluit van 18 december 1998 niet afdoende gemotiveerd is; dat hij tevens beweert dat "de houding van de steller van de handeling in strijd is met de dringende noodzakelijkheid waarop hij zich wil beroepen";

Overwegende dat het bestreden koninklijk besluit van 17 december 1998 als volgt gemotiveerd is wat de dringende noodzakelijkheid betreft:

- " Overwegende dat de bestaande wervingsreserves van gerechtelijke officieren niet volstaan om de vanaf januari 1999 vrijkomende betrekkingen van de basisgraden uit de categorie van de gerechtelijke officieren op te vullen;

Overwegende dat het bijgevolg absoluut noodzakelijk is zonder uitstel nieuwe reserves aan te leggen om betrekkingen van de basisgraden uit de categorie van de gerechtelijke officieren bij middel van interne promotie te kunnen opvullen;

Overwegende dat het daarom dringend noodzakelijk is de nieuwe basisregels met betrekking tot de bevordering van gerechtelijke agenten tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris vast te leggen";

dat het ministerieel besluit van 18 december 1998 de volgende motieven betreffende de dringende noodzakelijkheid bevat:

- " Overwegende dat het dringend noodzakelijk is de betrekkingen van de basisgraden uit de categorie van de gerechtelijke officieren zonder uitstel op te vullen ten einde de continuïteit van de dienst te verzekeren;

Overwegende dat de bestaande wervingsreserves van gerechtelijke officieren niet volstaan om de vanaf januari 1999 vrijkomende betrekkingen van de basisgraden uit de categorie van de gerechtelijke officieren op te vullen;

Overwegende dat het bijgevolg absoluut noodzakelijk is zonder uitstel nieuwe reserves aan te leggen om betrekkingen van de basisgraden uit de categorie van de gerechtelijke officieren bij middel van interne promotie te kunnen opvullen;

Overwegende dat het daarom dringend noodzakelijk is de nieuwe basisregels met betrekking tot de bevordering van gerechtelijke agenten tot de graad van gerechtelijk commissaris of laboratoriumcommissaris vast te leggen";

dat die overwegingen correct, nauwkeurig en afdoend zijn; dat op het tijdstip waarop de bestreden besluiten aan de afdeling Wetgeving voorgelegd hadden kunnen worden, de datum waarop de betrekkingen die zouden vrijkomen ingevuld moesten worden nabij was en de selectie-examens nog georganiseerd moesten worden door Selor, en onder de exclusieve verantwoordelijkheid van Selor; dat de dringende noodzakelijkheid in die context naar behoren is gemotiveerd; dat ze niet gelogenstraft wordt door de termijn die nodig was voor de bekendmaking van de besluiten in het Belgisch Staatsblad, noch door de datum van inwerkingtreding van die besluiten, namelijk de dag van hun bekendmaking; dat de wervingsexamens voorts met spoed zijn afgewerkt; dat het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, en van artikel 8 van het ministerieel besluit van 18 december 1998; dat hij in een eerste onderdeel uiteenzet dat hij 47% heeft behaald voor het assessment-centerexamen, waarvan de doelstelling erin bestaat de gegadigde te beoordelen op de persoonlijkheidskenmerken en de gedragsdimensies die relevant zijn voor het uitoefenen van de functie van gerechtelijk officier, terwijl, zowel wat zijn persoon als wat het verloop van het examen betreft, de aldus gegeven beoordeling kennelijk onredelijk is en niet steunt op een deugdelijk en relevant onderzoek van zijn situatie; dat verzoeker erop wijst dat hij functies heeft moeten uitoefenen met hetzelfde verantwoordelijkheidsniveau als dat van officier, wat hem talrijke brieven met gelukwensen en lovende verslagen heeft opgeleverd, en aanvoert dat "het onredelijk is dat een examencommissie zulk een bekwaamheid na een assessment-centerexamen ter discussie kan stellen en verzoeker een waarderingspercentage van 47% kan

geven"; dat hij gewag maakt van informatie die hij verzameld zou hebben met betrekking tot de verwijten die de examencommissie geformuleerd zou hebben en de gegrondheid ervan betwist; dat hij tevens vaststelt "dat gegadigden met zeer weinig anciënniteit en ervaring geslaagd zijn voor het examen" en zich daarover verwondert; dat hij aan de hand van de notulen van de beraadslaging en het verslag van het examen van iedere geslaagde wil kunnen nagaan of de beoordelingscriteria op een redelijke en deugdelijke wijze en bij iedereen op dezelfde manier zijn toegepast; dat verzoeker in een tweede onderdeel aanvoert dat de vragen die hem tijdens het vraaggesprek zijn voorgelegd, buiten de bespreking van het resultaat van de psychologische test, beperkt waren tot de wijze waarop hij zou reageren op een toestand van ongewenste intimiteiten op de dienst en op een collega met een drankprobleem, en welke houding aangenomen moet worden ten aanzien van een ondergeschikte die talrijke spellingfouten maakt, terwijl de commissie, om verzoekers bekwaamheid voor het uitoefenen van de functie van officier naar behoren te kunnen beoordelen, hem relevante vragen behoorde te stellen op basis waarvan ze zijn ervaring, zijn managerscapaciteiten, zijn zin voor initiatief ... kon beoordelen" en dat zulk een beoordeling duidelijk niet mogelijk was op basis van de vragen die gesteld zijn; dat hij voorts stelt dat de verwerende partij niet op rechtens aanvaardbare wijze kon steunen op de antwoorden op de genoemde vragen om vast te stellen dat verzoeker niet bekwaam is om een functie als officier uit te oefenen, waarvan hij reeds de verantwoordelijkheid draagt;

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat het eigen is aan een bevorderingsexamen dat sommige gegadigden niet slagen; dat de anciënniteit van verzoeker, de ervaring die hij heeft opgedaan en de wijze waarop hij zijn functie heeft uitgeoefend de verwachting schiepen dat hij voor het bekwaamheidsexamen zou slagen, wat bevestigd is door het resultaat dat hij daar heeft behaald; dat de kwaliteiten waarop hij zich beroept geen waarborg zijn voor het slagen voor het assessment-centerexamen, dat betrekking heeft op de persoonlijkheidskenmerken van de gegadigde en op zijn gedrag; dat verzoeker weliswaar de beoordeling van de examencommissie betwist, maar niet aantoont dat die kennelijk onredelijk is; dat de verwijten die de commissie volgens verzoeker zou

hebben gemaakt overigens niet in het dossier bevestigd worden; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dat verzoeker de Raad van State vraagt zijn beoordeling in de plaats van die van de examencommissie te stellen, wat de Raad niet mag doen; dat de onderwerpen die tijdens het gesprek aan bod zijn gekomen niet op kennelijk onredelijke wijze gekozen zijn, aangezien het de bedoeling was aldus na te gaan hoe de gegadigden zouden reageren op bepaalde situaties waaraan een diensthoofd het hoofd moet kunnen bieden; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord een nieuw middel ontleent aan "schending van het koninklijk besluit van 17 december 1998 en van het ministerieel besluit van 18 december 1998 (artikelen 8 en 10), die beide betrekking hebben op de bevordering van gerechtelijke agenten bij de parketten tot de graad van gerechtelijk commissaris of van laboratoriumcommissaris, alsook aan foutieve, ontoereikende of tegenstrijdige redenen of motieven"; dat hij vaststelt dat noch de persoonlijkheidsvragenlijst die hij tijdens het schriftelijke examenonderdeel had ingevuld, noch het verslag van het gesprek dat hij tijdens het mondelinge examenonderdeel over die vragenlijst heeft gehad, in het administratief dossier voorkomen, terwijl krachtens het voormelde artikel 8 het assessment-centerexamen op 100 wordt gewaardeerd en bestaat uit: "één of meerdere gedrags- en/of situatieproeven; één of meerdere persoonlijkheidsvragenlijsten; een interview";

Overwegende dat dit nieuwe middel samenvalt met het tweede middel; dat de verwerende partij, door naar artikel 8 van het ministerieel besluit te verwijzen, benadrukt heeft dat het doel van het examen erin bestaat "de gegadigde te beoordelen op de persoonlijkheidskenmerken en de gedragsdimensies die relevant zijn voor het uitoefenen van de gerechtelijke functie" en dat het examen bijgevolg gericht is op de uit te oefenen functie en niet op de opgedane ervaring, noch op de functie die de gegadigden thans uitoefenen; dat het volstaat het administratief dossier in te kijken om vast te stellen dat het alle doorslaggevende elementen bevat voor de

bestreden beslissing, overeenkomstig het doel van het examen, zoals dat gepreciseerd wordt in het voormelde artikel 8, derde lid; dat het nieuwe middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 14.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijf oktober tweeduizend en één door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**